



Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Nr 294 (994) ROK IV

WARSZAWA — PONIEDZIAŁEK 22 PAŹDZIERNIKA 1951 R.

WYDANIE A B

CENA 15 gr

Odpowiedź Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju na depeszę Radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju

Do Przewodniczącego Radzieckiego Komitetu Obrony Pokoju Mikołaja Tichonowa

W imieniu Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju serdecznie dziękuję za przesłane nam życzenia z okazji inauguracji Miesiąca pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej oraz przekazuje Wam i wszystkim radzieckim przyjaciółom pokoju gorące, braterskie pozdrowienia.

Przyjaźń i ścisła współpraca z wielkim Związkiem Radzieckim jest niezłomną podstawą polityki wewnętrznej i zewnętrznej naszego narodu i naszego Państwa Ludowego. Wynikają one nie tylko z zawartej przed sześciu laty między naszymi krajami Układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej, ale również z faktu niedawnej wspólnej i zwycięskiej walki z nazizmem hitlerowskim oraz z dzisiejszych wspólnych zmaganiach naszych narodów w obronie zagrożonego przez agresję anglo-amerykańskich pokoi.

W oparciu o te przyjaźń i współpracę, z wielkim Związkiem Radzieckim, naród polski kroczy dziś pewnie i zdecydowanie po drodze budowania podstaw socjalizmu, dzień po dniu rozwija swoje siły produkcyjne i swoje życie kulturalne. W industrializacji i modernizacji naszego kraju, w podnoszeniu gospodarki rolnej, w rozbudo-

wie urządzeń socjalnych, ofiście korzystamy zarówno z bezpośredniej pomocy Waszego Rządu jak i z doświadczeń i dorobku produkcyjnej nauki i techniki radzieckiej.

Tradycyjny już w naszym życiu, doroczny Miesiąc pogłębiania przyjaźni polsko-radzieckiej jest dla nas najszerszym mas polskiego społeczeństwa okazją wszechstronnego zaznajomienia się z nowymi, kolejnymi osiągnięciami, narodów Związku Radzieckiego we wszystkich dziedzinach twórczej pracy, z ich nieustraszoną walką o pokój dla wszystkich narodów, z konsekwentnie pokojową polityką państwa radzieckiego.

Polscy obrońcy pokoju biorą aktywny udział w pracach naszego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, są bowiem przekonani, że potężny Związek Radziecki jest produkującą siłą ludzką w jej walce przeciw zbrodniczemu planom wojennym anglo-amerykańskich podżegaczy. Są również przekonani, że w ten sposób najlepiej służą dobru i szczęśliwej przyszłości swej własnej ojczyzny.

Niech żyje, pogłębia się i kruszeje wieczna przyjaźń i solidarność polskiego z narodem radzieckim!

Niech żyje potężny światowy ruch obrońców pokoju i jego niezłomny Chorągiew, Wielki Stal!

Przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju
(—) Prof. Jan Dembowski

Dla uczczenia 34 rocznicy Wielkiego Października

Budowniczo kombinatu w Piotrkowie przyspieszają montaż maszyn wielkiej przedzalni

(f) Dni Czynu Październikowego to zwiększone wydobywanie węgla w kopalniach, przyspieszone wytopy surowców i stali w hutach, dalszy wzrost wydajności w fabrykach i w portach.

Załoga budowniczych wielkiego Kombinatu Bawenianego w Piotrkowie Tryb. zobowiązała się przez szybszy montaż maszyn uruchomić do dnia 7 listopada br. 50 procent mocy produkcyjnej wielkiej przedzalni. We wszystkich halach tempa pracy jest zwiększone. Zapewniają jej rządy radzieckich maszyn grzeblarskich, wrzecienic itp. Dużo maszyn poddaje się próbom technicznym. Wspólnym przykładem dla polskich robotników, techników i inżynierów kombinatu jest praca ekipy radzieckich monterów i inżynierów, którzy nie tylko montują maszyny radzieckie, ale także dzielą się swoją wiedzą zawodową i doświadczeniami z polskimi towarzyszami pracy.

*

(d) Załoga kopalni „Emlen-

cja” produkuje wśród górników realizatorów Czynu Październikowego na Górnym Śląsku. Dnia 18 bm zameldowała ona że wydobyla ponad plan 3384 tony węgla. Największy wkład w uzyskanie tego sukcesu wniosły: zespół filarowy Ryszarda Langosza, wyrabiający przeciętnie 256 procent normy oraz filarowcy z zespołu Emila Filipa, którzy wykonują 213 procent normy. Ryszard Langosz wraz ze swym zespołem przekracza zobowiązanie o 56 procent.

Maksymilian Kisiel, Edmund Konczak, Henryk Habraska i Rudolf Wróbel — oto czołowi wykonawcy zobowiązań październikowych kopalni „Wanda-Lech”. Wszyscy oni uzyskują ponad 200 procent normy.

W kopalni „Prezydent” najlepsze wyniki osiągały brygady chodnikowe Józefa Przybyka i

Jana Korbasia. Brygada Przybyka, która w czasie realizacji zobowiązań podniosła je, postanowiła zamiast 200 procent wyrobić 220 procent normy, wykonuje już 225 procent normy. Członkowie brygady Korbasia na tablicy współzawodnictwa październikowego zapisali cyfrę „241 procent normy”.

(f) Górnicy Dolnego Śląska wydobyli już niemal 20 tysięcy ton „węgla październikowego”.

Na 80-metrowej ścianie węglowej w kopalni „Bolesław Chrobry” płynnie szybko potok węgla. To pracujące radzieckie kombinaty węglowe „Donbas”, który pomaga załozom w realizacji Czynu Październikowego.

ZPB im. Okrzei
zrealizowały zobowiązania

Przeszło 150 tysięcy włókien przy codziennie zwiększającej się wydajności pracy, by w pełni i przedterminowo wykonać zobowiązania.

Każdego dnia, na długo przed

zakoczeniem pracy, na wielu krosnach w fabryce ZPB im. Harnama zatykane są czerwone proporzeczki — symbol zwycięskiego wykonania dziennych zadań produkcyjnych i zobowiązań. Bardzo dużo jest tych proporzeczków na warsztatach tkaczy.

Z niemieckim zapalem pracowali i pracują nadal nad przedterminowym wykonaniem zobowiązań załoga ZPB im. Okrzei w Łodzi. Dnia 19 bm. przebiegłym gwizdem syreny fabrycznej ogłoszono, że załoga wykonała już w 100 procentach zobowiązanie na część Października.

600 ton cementu ponad plan

17 bm. robotnicy działu produkcji cementowni „Groszowice”, woj. opolskie, wyprodukowali o 600 ton cementu więcej niż planowano. Inne oddziały cementowni zrealizowały już swe zobowiązania w 50 procentach.

Elektryfikacja węzła warszawskiego



Obecnie trwają intensywne prace przy dalszej elektryfikacji warszawskiego węzła kolejowego. Na zdjęciu: monterzy Stefan Kielbaso i Henryk Biernat przy montażu wentkówek sieci trakcyjnej. Foto CAF — Wdowiński

Uroczysta akademія w Warszawie z okazji 7 rocznicy wyzwolenia Jugosławii przez Armię Radziecką

(f) 20 bm. — w 7 rocznicę wyzwolenia Jugosławii przez Armię Radziecką odbyła się w Centralnym Klubie Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Warszawie uroczysta akademія, zorganizowana staraniem Komitetu Stowianiskiego w Polsce.

Na akademię przybyli członkowie KC PZPR, przedstawiciele stowianiskich politycznych organizacji społecznych i młodzieżowych oraz liczni przedstawiciele społeczeństwa polskiego, jak również liczna grupa przybywających w Polsce patriotów jugosłowiańskich.

Wśród gości obecni byli również członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Akademię zabrał członek Prezydium Komitetu Stowianiskiego w Polsce poseł Józef Kwiecień. Referat, poświęcony 7 rocznicy wyzwolenia Jugosławii,

przez Armię Radziecką, wygłosił członek KC PZPR tow. K. Witaszewski.

W gorących okrzykach zgromadzeni wyrażali braterskie uczucia przyjaźni do ludów jugosłowiańskich, walczących o wolność swego kraju i pokój, o powrót do obozu narodów wolnych, demokratycznych i miłujących pokój, którym przewodzi wielki Stalin.

W imieniu patriotów jugosłowiańskich przemawiał Nikola Sandulowicz.

(Tekst obu przemówień podajemy na str. 2).

Okrzyki wzniecone przez mowcę podchwytują wszyscy zebrani, urządzając długotrwałą owację na cześć walczących o swą wolność narodów Jugosławii, na cześć przyjaźni i pokoiu między narodami, na cześć Prezydenta RP Bolesława Bieruty i wielkiego Chorążego polski — Józefa Stalina.

Wielki wiec w obronie pokoju w Teheranie

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu:

W sobotę odbył się w Teheranie masowy wiec w obronie praw robotników i związków zawodowych. W wiecu wzięło udział około 10.000 osób.

Uczestnicy wiecu zażądali

zwolnienia z więzień wszystkich obrońców pokoju oraz bojowników przeciwko imperializmowi i reakcji.

Liczni mowcy gorąco poparli naród egipski w jego walce o niezależność.

Imperialiści skazują ludność krajów kolonialnych na nędzę i wymieranie

Przemówienie przedstawiciela ZSRR na obradach specjalnego komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ

(f) GENEWA (PAP). W Genewie rozpoczęły się obrady specjalnego komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, celem rozpatrzenia informacji o trytonach niesamodzielnych, dostarczonych Organizacji Narodów Zjednoczonych przez państwa kolonialne. Przedstawiciel USA, Anglii, Francji i pozostałych metropolii ustosowali wszelkimi sposobami ukryć fakty świadczące o tragicznej sytuacji ludności miejscowej w koloniach i o eksploatacyjnej polityce władz.

Przedstawiciel ZSRR Soldatow, podał wiele faktów wskazujących, że rządy USA, Anglii, Francji, Belgii i innych krajów, nie wykonują postanowień Karty NZ, odnoszących się do terytoriów zależnych.

Dla zwiększenia swych zysków, monopol, które zagarnęły wszystkie bogactwa naturalne usuwają ludność miejscową z

ziemi ornej. Na Alasce np. 99 procent ziemi stanowi własność rządu USA.

Według oficjalnych danych, plac robotników w Kongo belgijskim wynosi 7—15 franców dziennie, podczas gdy pudełko zapalek kosztuje przeszło 6 franków.

Soldatow podkreślił dalej, że rządy państw kolonialnych nie troszczą się w ogóle o rozwój służby zdrowia i oświaty w krajach niesamodzielnych. Zupełny brak opieki lekarskiej powoduje w tych krajach częste epidemie i śmierć setek tysięcy ludzi — szczególnie dzieci. W Somali brytyjskim analizy stanowią 99 procent ludności, w innych krajach sytuacja jest podobna.

Soldatow dalej podał wiele faktów świadczących o tym, że ludność krajów kolonialnych i zależnych jest pozbawiona elementarnych praw i całkowicie zależna od samowoli policji oraz od europejskich i amerykańskich urzędników i plantatorów.

Oficerowie hitlerowscy będą szkolić armię litowską

(f) PRAGA (PAP). Jak donosi wiedeński korespondent agencji Telepress, w wyniku rokowań pomiędzy Tito a przywódcą „związku b. żołnierzy niemieckich” Oberguppenführerem SS Steinerem zawarta została umowa na podstawie której oficerowie hitlerowscy szkolili będą armię litowską.

Wkrótce ma przybyć do Jugosławii grupa oficerów b. hitlerowskiego Wehrmachtu.

Wielki wkład do spraw budownictwa komunistycznego

W III rocznicę uchwały rządu radzieckiego
i KC WKP(b) w sprawie ochronnych pasów leśnych

(f) MOSKWA (PAP). 20 bm. minęła trzecia rocznica opublikowania historycznej uchwały rządu radzieckiego i KC WKP(b) w sprawie przewidzianego na okres 15 lat planu założenia ochronnych pasów leśnych. Wprowadzenie trawopólno-plodocizacji, budowy stawów i rezerwuarów wodnych dla osiągnięcia wysokich zbiorów w stepowych i leśno-stepowych rejonach europejskiej części ZSRR.

Dzienniki radzieckie poświęciły artykuły wstępne tej rocznicy. Dziennik „Pravda” stwierdza m.in. w artykule wstępnym, że masy pracujące radzieckiej wsi kołchozowej z ogromnym entuzjazmem tworzą

czym realizują stalowski plan przeobrażenia przyrody

W ciągu 3 lat, które upłynęły od opublikowania uchwały rządu radzieckiego i KC WKP(b), zalesiono w stepowych i leśno-stepowych rejonach europejskiej części ZSRR ponad 2 miliony ha, zbudowano około 13.500 stawów i rezerwuarów wodnych. Stalowski plan przeobrażenia przyrody — stwierdza dziennik — jest jednym z wspaniałych przejawów ogromnych zalet ustroju socjalistycznego i jego wielkiej sily twórczej.

Plan ten i jego realizacja — to pełen natchnienia przykład dla mas pracujących krajów demokratycznych, które skutecznie przemieniają doświadczenia budownictwa gospodarczego i kulturalnego w naszym kraju.

Przodujące powiaty województwa warszawskiego wykonały planową sprzedaż ziemniaków

(OD WŁASNYCH KORESPONDENTÓW „TRYBUNY LUDU”)

Z całego kraju napływają meldunki o pomyślnym przebiegu skupu ziemniaków. W woj. warszawskim po powiatach Mława i Sierpe, przekroczył plan sprzedaży ziemniaków powiat Plock. W powiatach Grójce, Płońsk, Przasnysz i Sochaczew już niewiele brakuje do wykonania planu. W niektórych województwach niedostateczne jest tempo realizacji innych zobowiązań wsi, a zwłaszcza skupu zboża, którego terminowe dostawy są zagadnieniem pierwszorzędnej wagi. W wykonaniu wszystkich zobowiązań wsi wobec państwa: w sprzedaży zboża, ziemniaków i tuczniczy, w kontraktowaniu trzody na rok 1952 oraz w uregulowaniu zaległości finansowych, dopomaga współzawodnictwo między gromadami.

W woj. wrocławskim pracujący chłop gromady Borzęcin (pow. Złotowski), a w woj. poznańskim — chłop gromady Bieczyn (pow. Kościański) zainicjowały współzawodnictwo w celu najsprawniejszym i jak najszybszym wykonaniu obowiązków wsi.

W Borzęcinie chłop gromady w uroczystym zebraniu, przodownik pracy z kopalni im. Thoreza — Maćkowiak i Kulczak oraz przodownik pracy z „Pawławy” Mocara. Podejmując zobowiązania, chłop uchwalił apel do robotników Dolnego Śląska. „Tak jak robotnicy muszą produkować, żołnierze — chronić Polskę — my musimy ją żywić” — czytamy w apelu.

Zmusić opornych do wykonania obowiązków

ŁUBLIN. Z powiatu chełmskiego nadchodzą meldunki o dalszych dostawach ziemniaków. Gmina Rejowiec wykonała plan dostaw ziemniaków jadalnych z nadwyżką. Ziemniaki przemysłowe odwołują chłop bezpośrednio do pobliskiej gorzelnii. Chłopi gminy Rejowiec sprzedali państwu 15 bm. trzy razy więcej zboża niż 13 października.

Nie pozostają w tyle chłop gromady Średni Łan (gm. Bukowiec), którzy wykonali już roczny plan sprzedaży zboża państwu. Na zebraniu gromadzkim chłop ci zobowiązali się

do końca października spłacić podatek i FOR oraz wywiązać się z kontraktów zawartych na trzode chlewną i ziemniaki.

Jednakże nie wszystkie gromady i gminy wywiązują się ze swych obowiązków; zalegają zwłaszcza ze sprzedażą zboża państwu.

Zalegają głównie z odstawą zboża bogaciej, jak np. Agnieszka Gałań z gromady Krzywola. Nie płaci ona podatków, nie sprzedaje zboża, mimo że posiada jeszcze około 300 kg zeszłorocznego ziarna.

Ap. Gałań zakontraktowała na 1951 rok 7 sztuk trzody chlewniej i dotychczas nie odstawiła jeszcze ani jednej sztuki.

Dla czego GRN nie wyłącza w stosunku do opornych należytych konsekwencji?

(szym)

Dobra praca GRN
gwarantuje wykonanie planów

ŁÓDŹ. Jako pierwsza w województwie łódzkim roczny plan odprzedaży zboża państwu wykonała w 100 procentach gm. Kleszczów, pow. piotrkowski. Plan ten przewidywał dostarczenie ponad 266 ton zboża, a do 20 bm. do punktów skupu łącznie chłopci dostarczyli 273,9 tony. Zboże napływa do punktów skupu w dalszym ciągu.

Mieszkańcy gminy Kleszczów

Egipt odrzuca ingerencję USA zmierzającą do przedłużenia okupacji kraju przez obce wojska

Okupanci brytyjscy strzelają do mieszkańców strefy Suez — Narody Bliskiego Wschodu i Afryki
popierają żądania Egiptu

(f) MOSKWA (PAP). Jak donosi z Kairu agencja TASS, egipski minister spraw zagranicznych Salah El Din Pasza w wywiadzie, udzielonym korespondentowi dziennika „Al-Ahram” oświadczył, że Egipt nie zgadza się na ingerencję Ameryki i że dopóki nie nastąpi całkowita ewakuacja wojsk angielskich z Egiptu, nie jest skłonny do żadnych rokowań ani z Anglikami ani z Amerykanami. Minister dodał, że odpis skierowany do Anglii protestu przeciwko agresywnym działaniom Anglików przesłany został sekretarzowi generalnemu ONZ.

Sobotnia prasa kairska donosi, że sytuacja w strefie Kanalu Sueskiego, zwłaszcza w Ismailii, Port Saidzie i w innych częściach kraju znajdujących się pod okupacją angielską jest nadal bardzo napięta.

Specjalny korespondent dziennika „Al-Ahram” stwierdza, że Anglicy nie okazali żadnej chęci zrezygnowania ze swej polityki. Co gorsza — angielskie siły zbrojne zaatakowały rejon Nafisz i okupowały most na szlaku kolejowym łączącym Kair ze strefą Kanalu Sueskiego. Most El Ferdan przez Kanał Sueski pozostaje w ręku wojsk angielskich.

MOSKWA (PAP). Podczas wielkiej demonstracji robotników i studentów w Aleksandrii czterech studentów odnieszono rany, gdy policja otworzyła ogień. W Kairze demonstracja

10 tysięcy osób. Również ludność miasta Beni-Suef demonstrowała przeciwko agresorom angielskim.

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi o nowej manifestacji studentów w Kairze, którzy domagali się broni dla walki z agresorami. Do strefy Kanalu Sueskiego zdążają dalsze oddziały wojsk brytyjskich. Z pokładu transportowca „Empress of Australia” wysadzono w Port Saidzie 1.200 żołnierzy. Z Cypru mają udać się do strefy Kanalu Sueskiego oddziały 2 brygady piechoty brytyjskiej. Do Port Saidu przybyły krążowniki angielskie „Gambila”.

Rzecznik ministerstwa lotnictwa w Londynie oświadczył, że na Środkowy Wschód skierowane zostaną samoloty niosące rany, gdy policja otworzyła ogień. W Kairze demonstracja

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Bejrutu, że w piątek odbyła się w Damasku demonstracja z udziałem kilku tysięcy mieszkańców stolicy Syrii. Uczestnicy demonstracji przesłali do rządu egipskiego telegram, w którym deklarują pełne poparcie dla Egiptu w jego walce przeciwko imperializmowi angielskiemu.

(f) MOSKWA (PAP). Jak donosi z Bejrutu agencja TASS, minister spraw zagranicznych Egiptu, w depeszach do ministrów spraw zagranicznych Syrii i Libanu, omawia przyczyny, które skłoniły rząd egipski do odrzucenia propozycji czterech mocarstw w sprawie tzw. „wspólnej obrony”.

Egipt uważa, że projekt „wspólnej obrony” ma na celu okupowanie Egiptu przez cztery mocarstwa — USA, Anglię, Francję i Turcję. Projekt ten jest jeszcze bardziej niebezpieczny niż traktat z 1936 r. i umowa z 1899 r. Egipt uważa, że studiowanie propozycji czterech mocarstw jest zbędne, gdyż są one oparte, merytorycznie i formalnie, na zasadzie okupacji. Egipt — stwierdza minister spraw zagranicznych Egiptu — nie ma zamiaru cofać swojej decyzji.

(f) LONDYN (PAP). Przedstawiciel Rady Starszych narodów Ugandy (brytyjski protektorat w Afryce) w Londynie — Hemacula Mulumba, wystosował do ministra spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Morrisona, telegram z żądaniem natychmiastowej ewakuacji wojsk angielskich z Egiptu.

KP W. Brytanii żąda natychmiastowego wycofania wojsk brytyjskich

(f) LONDYN (PAP). „Przy pomocy żelaznej kurtyny cenzury — oświadczył wiceprzewodniczący Komitetu Wykonawczego Brytyjskiej Partii Komunistycznej — jest prawdziwa sytuacja w Egipcie, a tymczasem sytuacja ta przechodzi szybko w stan niewypowiedzianej wojny”.

Jedynym sposobem pokojowego rozstrzygnięcia problemów Środkowego Wschodu jest nieświąteczne wycofanie stamtąd wojsk brytyjskich i podjęcie rokowań z krajami Środkowego Wschodu na zasadzie uznania pełnej suwerenności i równoprawienia tych krajów.

DZIS W NUMERZE:

PIETRO SECCHIA, zastępca sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Włoch:

Do czego prowadziła zohrabiania wojenne de Gasperi'ego?

Z. SŁOMKOWSKI: Morale agresorów w Kairze.

Z. DALL: Radziecka puka nożna produkuje w Świecie.

Fakty i wnioski

Dość tych metod!

Rząd szwedzki głosi wszem i wobec o swojej „neutralności”. Ale jest to swoista „neutralność” — taka, jak „neutralność” Szwecji w czasie wojny, która pomagała Hitlerowi, a szkodziła sprawie antyfaszystowskiej. Postępowanie rządu szwedzkiego wobec obywateli polskich wywodzi się, jak wiadomo, w prostej linii z tej wojennej „neutralności”.

Nota Rządu RP z 17.10 br. do Szwecji odnosiła jeszcze kilka nowych przykładów metod gwałtowności i terroru, jakich dopuszczają się władze szwedzkie na polskich obywateli.

Wiadomo, że władze szwedzkie wykazywały w czasie wojny wiele poświęcenia, by wydać w ręce gestapo patriotę polskiego — Jana Miśkiewicza. Teraz okazuje się, że te same władze wszystko robią, by nie oddać w ręce polskiego wymiaru sprawiedliwości konfidentki gestapo, winnej śmierci wielu polskich patriotów — Anny Kudła. Stare sympatie dla Trzeciej Rzeszy są widoczne bardzo jeszcze żywe w sztokholmskich kołach rządowych.

Wiadomo również, że władze szwedzkie pieczołowicie ochraniają przestępstwa kryminalnych. Ale za to przesładowaniom i deportacjom podlegają w Szwecji lojalni obywatele Polski Ludowej.

Najbardziej wreszcie kompromitującym władze szwedzkie jest niebawym wprost fakt porwania i uwięzienia, a następnie zmuszania do pozostania w Szwecji polskiego marynarza Aleksandra Macka.

Cel tej zbrodniczej prowokacji, jak wszystkich poprzednich, jest jasny: chodzi o to, by przeszkodzić w dobrosąsiedzkich stosunkach Polski i Szwecji, by dać reakcyjne prasie Szwecji i innych krajów kapitalistycznych żer dla antypolskiej propagandy.

Tym razem jednak inspiratorzy porwania Macka pomylili się. Marynarz, któremu udało się wyrwać i uciec z rąk szwedzkiej policji, zdemaskował jej metody, godne gestapo. Zamiast łatwego propagandowego żeru — reakcja otrzymała policzek.

Nota polska podkreśla, że za tymi wszystkimi wrogimi aktami wobec Polski kryją się „czynnik północno-atlantyczny”. Wszyscy wiedzą, komu może służyć zamęcie w stosunkach międzynarodowych. Najbardziej zainteresowani są w tym imperialiści amerykańscy, którzy sami organizują podobne prowokacje wobec państw demokratycznych.

Polska opinia publiczna dobrze zna zatrute „atlantyczne” źródło tych prowokacyjnych aktów. Polska opinia publiczna dobrze wie, że tego rodzaju postępowanie nie leży i nie może leżeć w interesie narodu szwedzkiego, któremu pokojowa współpraca szwedzko-polska przynosić może tylko korzyści. Toteż polska opinia publiczna, domagając się stanowczego zaprzestania tego rodzaju prowokacji i aktów gwałtu — liczy na to, że władze szwedzkie wydadzą odpowiednie wnioski z noty Rządu RP z dnia 17 października br.

Nowy numer

„Za Północą”

(f) Ukazał się kolejny numer „Za Północą” — organu jugosłowiańskich emigrantów w Polsce. Jest on poświęcony 7 rocznicy wyzwolenia Jugosławii spod jarzma hitlerowskiego.

Jedynie zerwanie z wojenną polityką USA może uratować egzystencję i postęp W. Brytanii

Artykuł czasopisma „News” o sytuacji przedwyborczej

(f) MOSKWA (PAP). Wychodzące w Moskwie w języku angielskim czasopismo „News”, zamieszcza artykuł oświadczenia sytuacji przedwyborczej w Anglii. Nie ulega wątpliwości — stwierdza pismo — że większość Anglików z całego serca pragnie pokoju. Zachodzi jednak pytanie, jaki rząd obejmie władzę w wyniku wyborów? Czy polityka tego rządu będzie sprzyjała sprawie pokoju?

Odezwa konserwatystów — pisze autor — oskarża partię labourystowską przede wszystkim o rozrzucone wydatkowanie środków państwowych. Poza dwoma miliardami funtów otrzymanymi tytułem pożyczki od USA i od dominiów, rząd w ciągu minionych sześciu lat wydawał przeszło 10 milionów funtów dziennie. Ogółem rząd wydał astronomiczną sumę 22 miliardów funtów szterlingów. Dewaaluacja spadła ogromnym ciężarem na barki ludności. Krajowi zagraża znowu deficyt dolarowy, niewypłacalność w handlu zagranicznym, zimą — ostry kryzys opałowy.

Uderzający jest fakt, że odezwa konserwatystów nie próbuje ujawnić rzeczywistej i podstawowej przyczyny tych trudności. Dlaczego stało się to wszystko? Dlaczego sytuacja ekonomiczna Anglii pogorszyła się do tego stopnia? Brak surowców, węgla, drożyzna i powolne tempo budownictwa mieszkaniowego nie są przypadkiem.

Wszystko to stało się i musiało się stać dlatego, że Anglia zbroi się gorączkowo, przygotowując się do agresywnej wojny i wyczerpuje przy tym wszystkie swe zasoby. Angielska polityka zagraniczna podkopywała systematycznie, z roku na rok,

gospodarkę kraju. Churchill od samego początku gorąco popierał tę politykę. Była to jego polityka w tym samym stopniu co polityka Attlee.

Partia Churchilla — partia wojny

Skoro obecnie Churchill chce usunąć kryzys ekonomiczny — a tak właśnie twierdzi — to zgodnie z logiką powinien byłby wystąpić przeciwko wysiłkom zbrojnym, to jest za zmianą polityki zagranicznej. Churchill jednak chce forswać przygotowania wojenne niezależnie od ceny, jaką będzie musiał zapłacić kraj.

Nie jest już tajemnicą, że koła waszyngtońskie mają zamiar zażądać od Anglii znacznego rozszerzenia obecnego gigantycznego programu zbrojeń. Minister Gaitskell stwierdził to otwarcie po powrocie z Ottawy, przy czym wyraził wątpliwość, czy kraj wytrzyma taki dodatkowy ciężar. Niektórzy członkowie politycy i generałowie amerykańscy uważają widocznie, że rząd, na którego czele stanąłby Churchill, przyjąłby to żądanie. Czy przypadkiem jest okoliczność, że komunikat o rozpianiu wyborów wywołał natychmiast na giełdzie londyńskiej zwiększenie popytu na

akcje przedsiębiorstw przemysłu zbrojeniowego?

Z czym labouryści idą do wyborów

Jakiś program proponuje krajowi partia labourystowska w tej krytycznej chwili dziejów Anglii? Co do wielu istotnych punktów powtarza on myśli zawarte w odezwie konserwatystów. Widzimy tu ten sam nieprzyjacielski stosunek do ZSRR, krajów demokracji ludowej i Chin; te same zasady brutalnej siły w stosunkach międzynarodowych; te samą politykę ograbienia zbrojeń, zacieśniania sojuszu wojskowego ze Stanami Zjednoczonymi, tworzenia „armii europejskiej” wspólnie z generałami hitlerowskimi. O bieżącej polityce, o tym samym agresywnym duchu i świadczy o niechęci wysłuchania drugiej strony.

Labourystowski program przedwyborczy ignoruje całkowicie propozycje Związku Radzieckiego w sprawie paktu pokoju między wielkimi mocarstwami, zakazu broni atomowej oraz powszechnej redukcji zbrojeń i sił zbrojnych, których przyjęcie oznaczałoby nie tylko odprężenie w ogólnej sytuacji międzynarodowej i pierwszy krok na drodze do trwałego pokoju na całym świecie, lecz i natychmiastowe polepszenie sytuacji ekonomicznej w Anglii.

Program oczenia Anglii

Komunisty angielscy wysuwają 10 kandydatów. We wszy-

stkich pozostałych okręgach wyborczych będą oni popierali kandydatów labourystowskich. Decyzja ta wypływa widocznie z przekonania, że polityka i plany Churchilla grożą krajowi największym niebezpieczeństwem. Na zebraniach przedwyborczych mówcy komunistyczni przypominają robotnikom o dawnych przyrzeczeniach przywódców labourystowskich w sprawie zapewnienia pokoju i ponowienia stosunków anglo-radzieckich. Komunisty angielscy wypowiadają się za natychmiastowym podjęciem rokowań w celu zawarcia Paktu Pokoju, za położeniem kresu wojnie w Korei, za powszechną redukcją zbrojeń, za wyrzeczeniem się remilitaryzacji Niemiec zachodnich i Japonii. W dziedzinie ekonomicznej program komunistów proponuje rozszerzenie handlu ze Związkiem Radzieckim, z Chinami oraz z państwami Europy Środkowej i Wschodniej, jak również różne zarządzenia zmierzające do podniesienia stopy życiowej w Anglii i polepszenia sytuacji klasy robotniczej.

Bez względu na to jak wypadną wyniki tych wyborów — głównym zagadnieniem dla Anglii pozostaje — konczy autor — problem pokoju czy wojny. Czyż Anglia może kontynuować obecną politykę zagraniczną nie podkopując podstaw swej własnej egzystencji i swego postępu? Ten problem powinien być rozstrzygnięty.

Bezczeszczenie grobów żołnierzy radzieckich w Norwegii

(f) MOSKWA (PAP). Korespondent agencji TASS, który odwiedził ostatnio cmentarz poległych żołnierzy radzieckich w Temmereset (na południe od Narwiku) donosi, że doszło tam znowu do bezczeszczenia grobów. Należy przy tym podkreślić, że cmentarz okupantów hitlerowskich, znajdujący się w odległości zaledwie 30 metrów, został właśnie uporządkowany przez władze.

Krytyka polityki USA na zjeździe Partii Kongresu Narodowego w Indiach

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi: W Delhi odbył się 57 zjazd partii Kongresu Narodowego Indii.

Przemówienie wielu delegatów wykazywało, że koła rządzących Indii panuje silne niezadowolenie z polityki bloku amerykańsko-angielskiego i że stanowiska, jakie zajmuje ONZ.

Zjazd uchwalił rezolucję, akceptującą politykę zagraniczną rządu Nehru.

traktowane jako swego rodzaju polisa ubezpieczeniowa itp.

De Gasperi pojechał do Waszyngtonu po to, aby w imieniu włoskiej kliki rządzącej domagać się rewizji traktatu pokojowego — jako klauzuli wojkowych, tj. aby prosić o przyznania Włochom nieograniczonych możliwości w dziedzinie zbrojeń. De Gasperi udał się do Waszyngtonu i Ottawy, aby przystąpić do nowych, agresywnych planów imperialistów amerykańsko-angielskich: prosił on, aby Włochom wyznaczono aktywną rolę w przygotowaniach wojennych.

Wbrew interesom narodowym, de Gasperi zaciągnął w Waszyngtonie zobowiązania w sprawie uzbrojenia kraju bez jakiegokolwiek ograniczenia i w rozmianach przekraczających jego możliwości. Zobowiązał się do starczy środków i ludzi, dla trzeciej wojny światowej, przygotowywanej przez imperialistów.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

III

De Gasperi uzyskał rzekomo obietnicę rewizji traktatu pokojowego, obietnicę pomocy ekonomicznej i zamówień wojennych, uznanie włoskich roszczeń do Triestu. W rzeczywistości i to pozorne „aktywa” misji de Gasperi'ego użać należy za zgubne dla Włoch, za niezmiernie szkodliwe dla sprawy pokoju i pokojowego rozwoju kraju.

Co się stanie problemu Triestu, to nowa deklaracja USA, Anglii i Francji w sprawie Triestu zawiera tylko mglistą aluzję co do „uzasadnionych dążeń narodu włoskiego” i całkowicie ignoruje trzypartynną deklarację, złożoną w Turynie w celach

Akademia w Warszawie z okazji 7 rocznicy wyzwolenia Jugosławii przez Armię Radziecką

Przemówienie tow. K. Witaszewskiego

Pamiętny i radosny w historii narodu jugosłowiańskiego dzień 20 października 1944 r. stał się świętem wyzwolenia i miłości do Związku Radzieckiego, do wyzwolenczej Armii Radzieckiej, do Wielkiego Stalina.

Dzisiaj to uroczystą rocznicę narod jugosłowiański, jęczący w niewoli krwawego reżimu faszystowskiego, może obchodzić jedynie potajemnie. Nawet wzmianka o wyzwolenie jest w Jugosławii uważana za zbrodniczą. Jesteśmy jednak przekonani, że w tym roku, jak i w latach ubiegłych, ręce patriotów jugosłowiańskich ukwieć groby żołnierzy radzieckich, którzy polegali w walce o wolność Jugosławii, że w dniu tym na murach miast jugosłowiańskich znowu ukaże się napis na cześć Związku Radzieckiego i Wielkiego Stalina.

Podczas, gdy inne narody wyzwolone przez Armię Radziecką, narody krajów demokracji ludowej w rocznicę swego wyzwolenia czynią bilans swoich sukcesów i osiągnięć, bilans rozwoju gospodarczego i kulturalnego, osiągniętego w ciągu siedmiu ostatnich lat, to naród jugosłowiański z bólem i gniewem widzi w siódma rocznicę swego wyzwolenia, do jakiego stanu doszły, ruiny i porażenia doprowadziła go zbrodnica kilka prowokatorów i szpiegów.

Jugosławia dzisiejsza — to kolonia kapitału anglo-amerykańskiego, Trusty amerykańskie i angielskie zawiadają całkowicie bogactwami naturalnymi Jugosławii.

Za tak zwane kredyty udzielone tytułom na cele agresji, imperialiści każą sobie płacić olbrzymie, rujnujące gospodarke jugosłowiańska procenty. W sierpniu bieżącego roku zostały wprowadzone tak zwane „nowe ustawy ekonomiczne”, które jawie przywracają stosunki kapitalistyczne, zapożyczając na-

wet terminologię z ustaw hitlerowskich.

Na wsi kulak bezsilnie eksploatauje masy mało- i średniorolnego chłopstwa. Nawet oficjalnie dane titowskie stwierdzają, że do kulaków stanowiących 6 procent ludności wiejskiej, należy 50 procent ziemi i że kulacy zagarniają corocznie 10 procent małych i średnich gospodarstw chłopskich. Kilka tytułowa rozwiązała ośrodki maszynowe na wsi, których sprzęt został przydzielony kulakom, co jeszcze bardziej wzmocniło ich pozycję na wsi. Zostały zlikwidowane również państwowe gospodarstwa rolne, których ziemie zostały oddane byłym ożarnikom, kulakom i titowskim dygnitarzom.

W związku z ograniczeniem produkcji przemysłu w roku 1950 wyznaczono na bruk 150 tys. robotników. Charakterystyczne jest, że Jugosławia wzięła udział w międzynarodowej konferencji politycznej „kryminalnej” w Lizbonie pod przewodnictwem przedstawicieli policji amerykańskiej, gdzie zdecydowano wymianę informacji politycznych dla wzmożenia terroru wobec elementów demokratycznych.

Nie można się dziwić, że titowcy gorliwie poparli agresję amerykańską na Korei. Czyż w gruncie rzeczy Tito nie jest drugim Li Syn-manem, któremu zlecono odegrać rolę prowokatora wojennego na Bałkanach?

Kilka tytułowa, która rozpała dziką historię wojenną, która dokonuje ciągłych krwawych prowokacji przeciwko sąsiadującym narodom krajów demokracji ludowej, stara się oszukać naród jugosłowiański i wciągnąć go do zbrodniczej wojny w charakterze mięsa armatniego imperialistów amerykańskich.

Zbrodnica polityka wojny i nędzy, zdrady i prowokacji, prowadzona przez bandę titowską, wywołuje rosnące oburzenie i czynny opór szerokich mas ludowych.

Przemówienie tow. N. Sandułowicza

Belgrad jest dziś ponownie ośrodkiem faszystowskiego terroru.

Nasze narody przeżywają obecnie najbardziej tragiczny okres w swoich dziejach. Imperialiści anglo-amerykańscy i agenci titowscy grabią i eksploatają nasz kraj, skazują ludność na nieopisaną nędzę i głód i starają się przekształcić nasz naród w mięso armatnie. Dla realizacji swych zbrodniczych planów wojennych.

Ale naród Jugosławii, wbrew wyuzdanej kampanii kłamstw i oszczerstw, mimo faszystowskiego terroru, nienawidzą imperialistów i pozostali wierni swym przyjaciółm — narodom radzieckim i narodom krajów demokracji ludowej. Naród Jugosławii wdzienne są swym przyjaciółm — masom pracującym Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej za wielką pomoc moralną, jaką te kraje im okazują w ich ciężkiej walce. Decydującą pomocą były przede wszystkim rezolucje Biura Informacyjnego, które stały się dla patriotów jugosłowiańskich busolą i programem walki narodowej — wyzwolenie Wspaniałe sukcesy budownictwa

Kolejarze, dokerzy i marynarze sabotują wywóz surowców strategicznych i transport materiałów wojennych, robotnicy obniżają produkcję, uciekają masowo z pracy. W górach powstają oddziały partyzantki.

Walka narodu jugosłowiańskiego kieruje nowa, prawdziwa Komunistyczna Partia Jugosławii, która w warunkach najcięższego terroru faszystowskiego rozwija coraz bardziej ożywioną działalność i mobilizuje masy ludowe do aktywnej walki przeciwko znieważonemu reżimowi szpiegów i prowokatorów z Belgradu.

Na próżno banda titowska stara się stłumić bestialskim terrorem narastający potężny ruch narodowy — wyzwolenie, na próżno wieź 250 tysięcy patriotów jugosłowiańskich w więzieniach i obozach koncentracyjnych, które w niczym nie ustępują hitlerowskim kaźniom. Zaden terror nie wyrwie z serca patriotów jugosłowiańskich głębokiej miłości do obozu pokoju i postępu i jego Chorażego — Wielkiego Stalina.

Titowizm, jako oręż dywersji i prowokacji na wielką skalę w międzynarodowym ruchu robotniczym poniósł całkowitą i haniebą klęskę. Likwidacja reżimu titowskiego w Jugosławii będzie wielkim zwycięstwem narodu jugosłowiańskiego, a zarazem wielkim zwycięstwem sprawy pokoju. Jesteśmy przekonani, że naród jugosłowiański, ciesząc się w swej słusznej walce poparciem całej postępowej ludzkości, na której czele kroczy Związek Radziecki, to zwycięstwo odniesie.

Niech żyje wyzwolenie walka narodów Jugosławii!

Niech żyje bohaterska Armia Radziecka — wyzwolicielka narodów!

Niech żyje i krzepnie obóz pokoju ze Związkiem Radzieckim na czele!

Niech żyje Choraży Pokoju — Wielki Stalin!

komunistycznego w Związku Radzieckim i wielkie sukcesy w budowie socjalizmu w krajach demokracji ludowej, sukcesy planu sześcioletniego w Polsce, są natchnieniem dla ludu jugosłowiańskiego w jego walce o przywrócenie ustroju demokracji ludowej.

W jednolitym frontie narodowo-wyzwolenym krzepnie bojowa jedność robotników, chłopów i inteligencji pod kierownictwem nowej, odradzającej się prawdziwej Komunistycznej Partii Jugosławii, wiernej marksizmowi i leninizmowi, wiernej zasadom proletariackiego internationalizmu.

Niech żyje bohaterska Armia Radziecka — Wyzwolicielka narodów i niezwyrodnia obrończyni pokoju!

Niech żyje bratnia Polska Ludowa z Prezydentem Bierutem na czele!

Niech żyje wyzwolenie walka narodów Jugosławii!

Niech żyje światowy obóz pokoju i demokracji, któremu przewodzi Związek Radziecki!

Niech żyje genialny wódz i nauczyciel całej postępowej ludzkości Choraży pokoju — Józef Stalin!

Do czego prowadzą zobowiązania wojenne de Gasperi'ego

Pietro Secchia

zastępca sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Włoch

warunkowego poparcia paktu atlantyckiego.

Już teraz pewne koła burżuazyjne we Włoszech są głęboko rozczarowane i przynębięne do powodu negatywnych wyników podróży de Gasperi'ego, ponieważ ciężkie zobowiązania natury politycznej i wojskowej, przyjęte przez rząd włoski, nie znalazły rekompensaty w postaci amerykańskiej pomocy ekonomicznej, korzystniejszej dla Włoch rozwijania kwestii Triestu oraz sprawy ogromnych wydatków, jakie Włochy poniosły podczas okupacji anglo-amerykańskiej itd.

Było to przyczyną rozczarowania i niezadowolnienia nie tylko wspomnianych koł burżuazyjnych, lecz również pewnej liczby członków partii chadeckiej; niezadowolnienia wywołanego faktem, że bilans okazał się dla nich niekorzystny, że de Gasperi odstąpił znacznie więcej, niż udało mu się wyciągnąć dla kapitalistów włoskich.

Alle, jak już stwierdził tow. Agliatti, nie to jest zasadniczym momentem w ocenie podróży de Gasperi'ego. Togliatti pisał w numerze 8-9 pisma „Rinascita”: „Ocena podróży de Gasperi'ego musi być nadzwyczaj surowa. Zagadnienia dotyczące pozycji Włoch w świecie mogą być postawione w dwojaki sposób: mogą być one postawione tak, aby ich przedyskutowanie i rozwiązanie przyczyniało się do rozładowania napiętej sytuacji międzynarodowej, do porozumienia między wielkimi mocarstwami; albo też można postawić je w sposób, który

wysuwając i propagując nowe motywy rozbieżności, prowadzi do spotęgowania chaosu i zagrożeń, czyli do jeszcze większego zaostrzenia sytuacji międzynarodowej i do wzrostu niebezpieczeństwa wojny. De Gasperi i jego wspólnicy wybrali drugą drogę i wybrali ją świadomie, wiedząc dobrze, że czynią to ze szkoda dla sprawy pokoju, a w każdym razie nie w interesach Włoch.”

Dlatego też podróży de Gasperi'ego należy oceniać jako zgubną i prowadzącą kraj do bankructwa. Należy ją oceniać tak właśnie przede wszystkim ze względu na te antynarodowe zobowiązania, które zaciągnął de Gasperi wbrew woli narodu włoskiego.

II

Pewien dziennikarz amerykański pisał niedawno: „Gdyby de Gasperi był cudotwórcą i przywołał w walizce rozwiązanie wszystkich dawnych i przyszłych problemów, to nawet w tym wypadku opozycja nie złożyłaby broni i nie zrezygnowałaby z potępienia premiera”. Jasn jest, że gdyby de Gasperi nawet cokolwiek uzyskał, naród włoski i jego prawdziwi przedstawiciele nie przestaliby go potępiać, ponieważ uzyskaby to kosztom najcięższych zobowiązań wojennych, ponieważ naród włoski zapłaciłby za to ceną pokoju.

Wstret bierze, gdy styszy się, jak handlarze armat i wielcy przemysłowcy włoscy z chęcią obliczają ile zamówień wojennych przywołał de Gasperi ze Stanów Zjednoczonych, jakie przywrócił do życia, jak przywrócił do przemysłu wojennego, ile broni otrzymała armia wo-

jska i jaka ilość tej broni zamówiona będzie w fabrykach włoskich. Wstret budzą też obliczenia zachłannych paskarzy i tych, którzy naiwnie sądzą, że w ten sposób można zgłodzić lub przetrwać kryzys w kraju.

Naród włoski odrzuca te perspektywy. Odrzuca dlatego, że nie ma takiej ceny, za którą można byłoby sprzedać pokój, życie i przyszłość ojczyzny.

Naród ma prawo żądać od ludzi, którzy jada za granicę, by go tam reprezentować, zdania sprawy z ich czynów, a przede wszystkim z zaciągniętych przez nich zobowiązań. Wierny tradycjom dyplomacji faszystowskiej, de Gasperi odmówił informacji o zobowiązaniach wojennych, które mogą mieć dla naszego kraju straszliwe następstwa. W przemówieniu wygłoszonym w parlamencie nie powiedział nic o nowych, ciężkich zobowiązaniach, które zaciągnął w Ottawie i w Waszyngtonie w imieniu narodu włoskiego.

Wiadomo jednak powszechnie, po co jeździł do Ottawy i Waszyngtonu roznosić de Gasperi, Pacciardi i inni ministrowie rządu włoskiego. Jeździł oni do Ameryki, aby jeszcze mocniej związać Włochy z pro-wokacyjną, agresywną polityką imperializmu amerykańskiego.

W istocie rzeczy de Gasperi nie zamierzał wyrazić w Waszyngtonie ożywiałej naród włoski woli pokoju, nie zamierzał wykorzystać wpływu, który mógłby wywrzeć taki kraj jak Włochy, z jego 48-milionową ludnością, z jego położeniem geograficznym i znaczeniem politycznym, na rozładowanie sytuacji międzynarodowej, na zawarcie Paktu Pokoju. Wręcz przeciwnie, odznosił się on otwarcie od złożonych poprzednio demagogicznych oświadczeń, że przystąpił Włoch do paktu atlantyckiego powinno być

traktowane jako swego rodzaju polisa ubezpieczeniowa itp.

De Gasperi pojechał do Waszyngtonu po to, aby w imieniu włoskiej kliki rządzącej domagać się rewizji traktatu pokojowego — jako klauzuli wojkowych, tj. aby prosić o przyznania Włochom nieograniczonych możliwości w dziedzinie zbrojeń. De Gasperi udał się do Waszyngtonu i Ottawy, aby przystąpić do nowych, agresywnych planów imperialistów amerykańsko-angielskich: prosił on, aby Włochom wyznaczono aktywną rolę w przygotowaniach wojennych.

Wbrew interesom narodowym, de Gasperi zaciągnął w Waszyngtonie zobowiązania w sprawie uzbrojenia kraju bez jakiegokolwiek ograniczenia i w rozmianach przekraczających jego możliwości. Zobowiązał się do starczy środków i ludzi, dla trzeciej wojny światowej, przygotowywanej przez imperialistów.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

III

De Gasperi uzyskał rzekomo obietnicę rewizji traktatu pokojowego, obietnicę pomocy ekonomicznej i zamówień wojennych, uznanie włoskich roszczeń do Triestu. W rzeczywistości i to pozorne „aktywa” misji de Gasperi'ego użać należy za zgubne dla Włoch, za niezmiernie szkodliwe dla sprawy pokoju i pokojowego rozwoju kraju.

Co się stanie problemu Triestu, to nowa deklaracja USA, Anglii i Francji w sprawie Triestu zawiera tylko mglistą aluzję co do „uzasadnionych dążeń narodu włoskiego” i całkowicie ignoruje trzypartynną deklarację, złożoną w Turynie w celach

traktowane jako swego rodzaju polisa ubezpieczeniowa itp.

De Gasperi pojechał do Waszyngtonu po to, aby w imieniu włoskiej kliki rządzącej domagać się rewizji traktatu pokojowego — jako klauzuli wojkowych, tj. aby prosić o przyznania Włochom nieograniczonych możliwości w dziedzinie zbrojeń. De Gasperi udał się do Waszyngtonu i Ottawy, aby przystąpić do nowych, agresywnych planów imperialistów amerykańsko-angielskich: prosił on, aby Włochom wyznaczono aktywną rolę w przygotowaniach wojennych.

Wbrew interesom narodowym, de Gasperi zaciągnął w Waszyngtonie zobowiązania w sprawie uzbrojenia kraju bez jakiegokolwiek ograniczenia i w rozmianach przekraczających jego możliwości. Zobowiązał się do starczy środków i ludzi, dla trzeciej wojny światowej, przygotowywanej przez imperialistów.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

III

De Gasperi uzyskał rzekomo obietnicę rewizji traktatu pokojowego, obietnicę pomocy ekonomicznej i zamówień wojennych, uznanie włoskich roszczeń do Triestu. W rzeczywistości i to pozorne „aktywa” misji de Gasperi'ego użać należy za zgubne dla Włoch, za niezmiernie szkodliwe dla sprawy pokoju i pokojowego rozwoju kraju.

Co się stanie problemu Triestu, to nowa deklaracja USA, Anglii i Francji w sprawie Triestu zawiera tylko mglistą aluzję co do „uzasadnionych dążeń narodu włoskiego” i całkowicie ignoruje trzypartynną deklarację, złożoną w Turynie w celach

traktowane jako swego rodzaju polisa ubezpieczeniowa itp.

De Gasperi pojechał do Waszyngtonu po to, aby w imieniu włoskiej kliki rządzącej domagać się rewizji traktatu pokojowego — jako klauzuli wojkowych, tj. aby prosić o przyznania Włochom nieograniczonych możliwości w dziedzinie zbrojeń. De Gasperi udał się do Waszyngtonu i Ottawy, aby przystąpić do nowych, agresywnych planów imperialistów amerykańsko-angielskich: prosił on, aby Włochom wyznaczono aktywną rolę w przygotowaniach wojennych.

Wbrew interesom narodowym, de Gasperi zaciągnął w Waszyngtonie zobowiązania w sprawie uzbrojenia kraju bez jakiegokolwiek ograniczenia i w rozmianach przekraczających jego możliwości. Zobowiązał się do starczy środków i ludzi, dla trzeciej wojny światowej, przygotowywanej przez imperialistów.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

Takie są katastrofalne pasywa działalności de Gasperi'ego wynikające z ciężkich zobowiązań natury wojennej i politycznej. Jakże zaciągnął rząd włoski oraz z wysiłku zbrojeń, ze spotęgowanego niebezpieczeństwa związanego z odrodzeniem „Wehrmachtu”, (co de Gasperi zapomniał w całej pełni), z przyłączenia Turcji i Grecji do paktu atlantyckiego.

III

De Gasperi uzyskał rzekomo obietnicę rewizji traktatu pokojowego, obietnicę pomocy ekonomicznej i zamówień wojennych, uznanie włoskich roszczeń do Triestu. W rzeczywistości i to pozorne „aktywa” misji de Gasperi'ego użać należy za zgubne dla Włoch, za niezmiernie szkodliwe dla sprawy pokoju i pokojowego rozwoju kraju.

Co się stanie problemu Triestu, to nowa deklaracja USA, Anglii i Francji w sprawie Triestu zawiera tylko mglistą aluzję co do „uzasadnionych dążeń narodu włoskiego” i całkowicie ignoruje trzypartynną deklarację, złożoną w Turynie w celach</

W I A D O M O Ś C I S P O R T O W E

W niedzielę nastąpiło otwarcie Torkatu

Sztuczne lodowisko w Katowicach — Torkat, po gruntownym remoncie i rozbudowie niektórych urządzeń, rozpoczęło w niedzielę 21 bm. trzeci rok pracy.

Z okazji inauguracji sezonu hokejowego, odbył się w niedzielę mecz między Górnikiem (Janów) i Stalą (Katowice), a od przyszłego tygodnia rozpoczyna się pierwsze obozy treningowe hokeistów.

Młodzież „Służba Polsce” zdobywa SPO

Coraz więcej młodzieży P.O. „Służba Polsce” zdobywa odznakę SPO.

W województwie warszawskim junacki i junacy SP zdobyli dotychczas 7.129 odznak, osiągając 73 procent planu rocznego.

Charakterystyczny jest fakt, że najwięcej SPO zdobyła młodzież wiejska — 2.802, następnie młodzież pracująca w fabrykach — 2.279 i młodzież szkolna — 2.048.

Wśród powiatów przoduje Płock, gdzie zdobyto 837 odznak, następnie powiat Mława — 653 odznaki i Pułtusk — 436 odznak SPO.

Motorowe mistrzostwa Łodzi

ŁÓDŹ. W ulicznych wyścigach motocyklowych o mistrzostwo Łodzi wzięło udział 40 zawodników we wszystkich kategoriach maszyn. W ogólnej punktacji zwyciężył Włóknarz (Łódź) — 9 pkt. przed Ogniwo — 6 pkt. i Gwardią — 5 pkt.

W poszczególnych kategoriach

Plenum WKKF w Kielcach

KIELCE. W Kielcach odbyło się plenum WKKF, na którym był obecny sekretarz GKFK Skrzypek. Referat na temat działalności sekcji sportowych wygłosił sekretarz WKKF Jędrzejczyk.

W czasie dyskusji poddano analizie pracę poszczególnych sekcji sportowych WKKF, m.in. podkreślono konieczność utworzenia sekcji gimnastycznej.

Na dzień 30 września br. sport związany z Kielceczyni wykonali plan roczny zdobywania SPO w 117 procent.

Poruszano również zagadnienia budowy obiektów sportowych, akcji szkolenia ideologicznego i sportowego. Dyskusję podsumował przewodniczący WKKF Osterczy.

Dobre wyniki pracy LZS-ów w województwie lubelskim

LUBLIN. Sport wiejski na terenie woj. lubelskiego poczynił dalsze postępy. W stosunku do ub. roku liczba LZS wzrosła o 25 procent. Obecnie w woj. lubelskim znajduje się 540 ludowych zespołów sportowych z ogólną ilością 16.687 członków.

We wszystkich LZS dano się zauważyć znaczne ożywienie w pracy sportowej i społecznej. W pracy społecznej wyróżniają się LZS Siedliszczów, pow. Chełm, którego członkowie m.in. zostali nieuczni i oraz podjęli zobowiązanie ku czci 34 rocznicy Rewolucji Październikowej wybudowania systemem gospodarczym basenu pływackiego.

W ramach Miesiąca pogłębień przyjaźni polsko - radzieckiej, członkowie LZS w Przed-

mieściu Pluskim, gmina Tarnogród, zbudowali tor przeszkód, w pow. łukowskim sportowy LZS biorą czynny udział w likwidacji analfabetyzmu.

Realizując akcję zdobywania SPO, członkowie LZS przekroczyli plan, zdobywając do chwili obecnej 1.498 odznak (zaplanowano 1.160).

Pomimo niewatpliwych osiągnięć, koła LZS cierpią na brak instruktorów i małą opiekę ze strony powiatowych zarządów Samopomocy Chłopskiej i gminnych rad sportu wiejskiego, co wpływa ujemnie na pracę wiejskich organizacji sportowych.

Sport w woj. poznańskim

POZNAŃ. W ramach imprez Miesiąca pogłębień przyjaźni polsko - radzieckiej, rozegrane zostały w miastach powiatowych drużynowe mistrzostwa w tenisie stołowym. Do mistrzostw w Krotoszynie zgłoszono 24 drużyny. Tytuł mistrzowski zdobyła krotoszyńska Gwardia. Mistrzostwo powiatu wolsztyńskiego zdobył Kolejarz (Wolsztyn).

W związku z przybyciem piłkarzy gruzińskich, zapoznaliśmy czytelników z przodującym w świecie piłkarstwem radzieckim.

W bieżącym tygodniu przybyła do Polski wicemistrz piłkarski ZSRR, Dynamo Tbilisi, który rozegra na terenie kraju kilka spotkań. Będzie to druga wizyta piłkarzy radzieckich w Polsce (w 1946 r. gościliśmy drużynę moskiewskiego Torpeda).

W związku z przybyciem piłkarzy gruzińskich, zapoznaliśmy czytelników z przodującym w świecie piłkarstwem radzieckim.

W związku z przybyciem piłkarzy gruzińskich, zapoznaliśmy czytelników z przodującym w świecie piłkarstwem radzieckim.

W związku z przybyciem piłkarzy gruzińskich, zapoznaliśmy czytelników z przodującym w świecie piłkarstwem radzieckim.

W związku z przybyciem piłkarzy gruzińskich, zapoznaliśmy czytelników z przodującym w świecie piłkarstwem radzieckim.

Zdobywanie odznaki SPO i budowa obiektów Czynem Październikowym sportowców

W ramach zobowiązań dla uczczenia 34 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej członkowie ligowej drużyny koszykówek męskiej AZS Warszawa, zobowiązali się rozegrać dwa spotkania propagandowe na terenie województwa, pomóc w organizacji turnieju koszykówki na uczelniach i przeprowadzić propagandowe treningi dla drużyn piłki koszykowej na wyższych uczelniach stolicy.

Do prowadzenia treningów zobowiązali się Bartosiewicz, Nicieński i Dobrucki. Wszyscy członkowie Sekcji Pływackiej AZS postanowili do dnia 20 listopada br. zdać normy na SPO

z gimnastyki, trójbój, strzelania i normie teoretycznej.

W Poznaniu członkowie kół sportowych Spółni postanowili podcazas Miesiąca pogłębień przyjaźni polsko - radzieckiej zdobyć ogółem 1.155 odznak SPO. M. in. wyciecznicy oddziału poznańskiego ZS Spółnia zobowiązali się do końca bm. zdobyć 450 odznak. Członkowie kół sportowych Spółni powzięli również zobowiązania budowy boisk systemem gospodarczym.

Podobne zobowiązania podjęli również członkowie kół sportowych Włóknarza w Poznaniu. M. in. członkowie kół przy PZO wybudowali boisko do siatkówki, a sportowcy kół przy Centrali Skór Surowych w Zegrzu, wybudowali boisko

do siatkówki i przystąpili już do budowy biegni i rzutni.

Liczne zobowiązania podejmują również sportowcy woj. szczecińskiego. Wartościowe zobowiązanie realizują członkowie jedenastu kół Kolejarza w Porcie Szczecińskim, którzy pracują codziennie przy oczyszczaniu placu i robotach ziemnych na Nabrzeżu Opolskim. Prace te mają na celu uruchomienie przed terminem bunkrowca na nabrzeżu.

Pierwsi wśród sportowców woj. szczecińskiego podjęli zobowiązanie członkowie LZS Staw przy spółdzielni produkcyjnej w powiecie Przysze. Postanowili oni własnymi siłami zbudować boisko sportowe z placami do piłki nożnej i ręcz-

nej, urządzeniami lekkoatletycznymi i torem przeszkód.

Członkowie ZS Stal w Biełsku zobowiązali się do końca bm. zdobyć dodatkowo 100 odznak SPO. Członkowie kół sportowego Stali przy Hucie „Andrzej” podjęli m. in. następujące zobowiązanie: zwiększyć limit zdobytych odznak do 100, zorganizować 5 brygad sportowo-produkcyjnych oraz zbudować tor przeszkód.

Do przekroczenia limitów zdobywania SPO zobowiązali się również członkowie Ogniwa i Kolejarza w Lublinie. Liczne zobowiązania sportowe i produkcyjne podejmują również członkowie LZS-ów woj. lubelskiego.

Terminarz rozgrywek bokserskich lig zrzeszeniowych

Uchwała Sekcji Bokserskiej GKFK drużynowe rozgrywki bokserskie przeprowadzone zostaną w roku 1951-52 w dwóch ligach zrzeszeniowych.

O mistrzostwo I Ligi walczyć będą reprezentacje następujących zrzeszeń: CWKS, ZS Gwardia, ZS Kolejarz, OWKS (repr. klubów wojskowych), ZS Stal, Włóknarz.

O mistrzostwo II Ligi: CWKS II, ZS Budowlani, ZS Gwardia II, ZS Kolejarz II, ZS Ogniwo, ZS Spółnia, ZS Stal II, ZS Unia, ZS Górnik, ZS Włóknarz.

Terminarz rozgrywek I Ligi zrzeszeniowej przedstawia się następująco (gospodarze na pierwszym miejscu):

I runda: 4 XI br. ZS Kolejarz — CWKS w Gdańsku, ZS Włóknarz — OWKS w Łodzi,

18 XI br. CWKS — ZS Gwardia, OWKS — ZS Stal, ZS Kolejarz — ZS Włóknarz;

2 XII br. ZS Włóknarz — CWKS, ZS Stal — ZS Kolejarz, ZS Gwardia — OWKS;

6 I 52 r. CWKS — OWKS, ZS Kolejarz — ZS Gwardia, ZS Włóknarz — ZS Stal;

3 II 52 r. ZS Stal — CWKS, ZS Gwardia — ZS Włóknarz, OWKS — ZS Kolejarz.

II runda: 17 II 52 r. CWKS — ZS Kolejarz, OWKS — ZS Włóknarz, ZS Gwardia — ZS Stal;

2 III 52 r. ZS Gwardia — CWKS, ZS Stal — OWKS, ZS Włóknarz — ZS Kolejarz;

16 III 52 r. — CWKS — ZS

Rozgrywki piłkarskie w Związku Radzieckim



Fragment spotkania między drużyną CDSA — mistrzem ZSRR na r. 1951 a zespołem Dynamo (Tbilisi), który fuż za kilka dni przybędzie do Polski

Foto SIB

Marsze „Szlakami Zwycięstw”



W niedzielę, 21 bm. w całym kraju odbyła się druga tura marszów jesiennych „Szlakami Zwycięstw”. Na zdjęciu: grupa sportowców w czasie marszu na trasie W—Z

Foto DAF

Bogaty program zawodów sportowych w ZSRR

MOSKWA. W listopadzie i grudniu odbędą się w ZSRR wszechzwiązkowe mistrzostwa w wielu dziedzinach sportu.

Wielkie zainteresowanie budzą mistrzostwa w siatkówce, które rozpoczyna się 24 bm. w Tbilisi z udziałem uczestników rozegranych ostatnio mistrzostw Europy w Paryżu, gdzie jak wiadomo, drużyny radzieckie zdobyły tytuły mistrzowskie.

W drugiej połowie listopada najlepsi zapasnicy walczyć będą we Lwowie o szary mistrzostw ZSRR w stylu klasycznym, a pod koniec listopada w ping-pongu rozpoczną turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów wezmą udział w korespondencyjnych wszechzwiązkowych zawodach w podping-pongu rozpoczyna turniej

o tytuł mistrza ZSRR w tenisie stołowym.

Bogato zapowiada się również sezon sportowy w grudniu. W Rydze odbędą się drużynowe mistrzostwa ZSRR w zapasach w stylu wolnym, w Tbilisi — drużynowe mistrzostwa gimnastyczne, w Mińsku — drużynowe mistrzostwa bokserskie.

W początkach grudnia rozpoczyna się również pierwsze większe zawody hokejowe i łyżwiarskie, a tysiące najlepszych sztagistów